

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis S. R. E. Cardinalis Bona Opera Omnia

Tribus Tomis comprehensa

Opvscvla Spiritvalia - I. Horologium Asceticum. II. Principia Vitae
Christianae. III. Manuductio ad Coelum. IV. Via Compendii ad Deum. V. De
Sacrificio Missae. VI. De Discretionem Spirituum ... Operum Eminentiss.
Cardinalis, Tom. I

Bona, Giovanni

Parisiis, 1677

§. 9. Pia exercitatio erga Christum Crucifixum

urn:nbn:de:hbz:466:1-9969

& arētissimum vinculum, charitas essentialis, & totius charitatis principium, ignis consumens, flamma vitalis, donum superans omne donum, à quo omnia bona in nos descendunt, inflamma voluntatem meam ferventissimo tui amore, & constanti charitate, ut te solum quæram, & universa despiciam. Adstringe me tibi, & Patri, ac Filio; ut nec intellectu, nec affectu à vobis divellar. Sancta, & adoranda Trinitas, Deus meus, & omne bonum meum, abrenuntio propter te omnibus mundi pompis, & honoribus. Detestor omnem carnis, & sensuum voluptatem: Anathema divitiis, & vanitatibus seculi. Gloria mea hæc sit, pro te contemni: mea voluptas, tibi adhærere: meæ divitiæ, tibi servire in secula seculorum. Amen.

§. IX. *Pia exercitatio erga Christum Crucifixum.*

Montibus Hannoniæ parvus libellus impressus est anno 1634. praxim quandam continens spiritualis exercitationis erga Christum crucifixum, qua pius quidam Dei servus utebatur. Est autem huiusmodi.

I. Habebat hic in cubiculo suo Christi è Cruce pendentis affabrè factam imaginem opere anaglyptico, quam semel in mense nudis pedibus maxima humilitate adorabat, fidelitatis juramentum ei præstans; deque omni quod erat, quod poterat, quod habebat homagium illi faciebat, petens, ut sibi tamquam servo emptitio ejus pedes exosculari liceret. Singulis quoque sextis feriis ipsum cum universa familia adorabat, sicut solet Ecclesia feria sexta majoris hebdomadæ.

II. Cum aliqua tentatione vexabatur, ad ipsum confugiebat: & si foris fuisset, anima ejus ad pedes ipsius volabat, & in sacris ipsorum vulneribus se abscondebat. Cum verò è cubiculo egrediebatur, in una plagarum animam suam relinquebat; & si alicubi inutilia audiebat colloquia, in nidulo suo colligebat se, mente Crucifixum adorans, & dulcia cum eo miscens colloquia. Quod si domi tentabatur, Crucifixum arripiens eo seipsum signa-

bat, eumque amplectebatur, sicut infans terrore correptus, ad matrem vel nutricem fugit. Deinde dicebat sibi, *In hoc signo vinces*: & ad diabolum, *Ecce Crucem Domini nostri Iesu Christi, fugite partes adversæ, vicit Leo de tribu Iuda, radix David.*

III. Si aliquando tentationi succumbens culpam aliquam admisisset, concito gressu ad Crucifixum properabat, seque accusabat ante tribunal iustitiæ ejus, & quasi ex ore Domini sententiam suæ damnationis proferri audiret, se humi prosternebat, atque illico pœnitentiam sibi inspiratam faciebat. Interdum etiam graviora sua peccata scribebat, & ad pedes Salvatoris ferebat, ut pretioso suo sanguine ea deleret. Suo item cordi cor saucium Jesu Christi aliquando applicabat, manibus manus, pedibus pedes, ut à fonte totius sanctitatis remedium acciperet suarum necessitatum.

IV. In omnibus dubiis ac difficultatibus suis consilium ab eo petebat dicens, *Loquere Domine, quia audit servus tuus.* Quoties aliquid composuerat, ad pedes ejus ferebat, *Tua est*, inquit, *hæc doctrina, Domine, tu mihi eam didicisti: corrige hæc scripta & omnis eorum laus tua sit.* In desolationibus ad eum recurrebat dicens, *Deus Deus meus, ut quid dereliquisti me?* Confugiebat ad eundem in ariditatibus, & dicebat, *Anima mea sicut terra sine aqua tibi, velociter exaudi me Domine.* Cum ægrotabat, subinde ad ipsum respiciebat, æstimans se felicem quod aliquid pro illo pateretur. Scribebat illi epistolas plenas amore, omnemque statum suum internum ei revelabat, & consilium ab eo petebat; sero florum eum coronabat, accipiens sibi spineam coronam: erant autem flores, diversæ de seipso victoriæ, actusque virtutum, quos illi offerebat serò post examen: spinæ verò erant mortificationes.

V. Vocatus ad aliquam conversationem ponebat Crucifixum super os, oculos, & aures dicens, *Pone te Domine, sicut seram ori meo; sicut sepem spinarum auribus meis, & aliis sensibus, ut nihil intret in cor meum, quod displiceat.*

cordi tuo. Quod si in illa conversatione aliquo modo deliquisset, pœnam imponebat ori suo, ne sacra vulnera oscularetur: oculis, ne in faciem ejus respicerent: linguæ, ne coram eo loqui præsumeret usque ad certum tempus, donec crederet culpam esse expiatam. Semper eum præsentem habere conabatur, cupiens mori cum eo in Cruce. Omnes actiones suas actionibus ejus conformare satagebat, ipsumque jugiter precabatur ut inter brachia sua, & cor apertum reciperet spiritum suum. Hæc & alia obsequia erga Christum crucifixum præfatus Dei servus præstabat: Sed ista dumtaxat è multis excerpfi, quæ ad exemplum, & imitationem sufficere possunt. Amor autem, & spiritus Domini Jesu se devotè exercitanti plura suggerent: ipse enim spiritus adjuvat infirmitatem nostram, ipse postulat pro nobis, & facienti quod in se est, vires ac robur subministrat.

§. X. *Paraphrasis Angelicæ Salutationis.*

Ave Mater Dei, Mater gratiæ, Mater misericordiæ, quæ Deum & hominem peperisti. Ave Regina cœli & terræ, quæ sine væ peccati semper fuisti, ab omni miseria immunis, & verè in omnem æternitatem beatissima. Ave fons salutis, cujus privilegiorum multitudo innumerabilis, splendor æternus, gloria inexplicabilis est. Ave pax, & gaudium mundi, quæ cœlum terræ, nos Deo conciliaſti.

Maria, nomen dulcissimum super mel & favum: nomen post Filii tui nomen super omne nomen, in quo post Filii nomen benedicuntur omnes nationes terræ: nomen in quo flectitur omne genu, cœlestium, terrestrium, & infernorum. Maria illuminatrix omnium spirituum, ad cujus lucem mores effingimus: Domina nostra, cujus pio famulatu felicitatem adipiscimur sempiternam: Stella maris, cujus perpetuo afflatu, & fulgore illustramur, & ad portum salutis dirigimur: Mare gratiarum & sanctitatis, è quo exeunt omnium virtutum exempla, omnia Sanctorum charismata, & beneficia.